

Допомога

Сергій Пилипенко

На селі був батько й син
Бідняцького роду.
Треба було везти в млин,
Так нема підводи.

Бідняку не новина
Отакіські речі:
Як нема свого коня.
Так бери на плечі.

Недалечко до млина,
Можна й через кладку.
Син чувала підійма,
Наглядає батько.

Хлопець дужий був юнак,
Та чувал із житом
Тяжкуватий був, однак,
Що ти не кажи там.

До чувалів хоч і звик,
Добре йшло спочатку,
Поки хлопець з оддалік
Не зійшов на кладку.

Помаленьку тупу-туп
По вузькій жердині,
А вже батько його тут —
Помагати сину.

Щойно далі ступить син,
Кладка так і дише:
Обережненько неси,
Щоб чого не вийшло!

От він з берега почав
Посилати ззаду

Сину гарні надзвичай
Батьківські поради:

— От несе! І сміх, і гріх,
І собі на шкоду!
Пересунь чувал набік,
Бо злетить у воду!

Трохи вправо ти подай...
Ой, загине праця!
Завше з хлопцями біда —
Будеш ти купатися!

Хоч стріляй йому в чоло,
Наче та стовпина!
Вліво трохи щоб було,
Чи ти чуєш, сину?

Досить, досить! Та не так!
Чуєш, дурню? Годі!
Вправо! Вліво! — І юнак
Стрімголів у воду.

З сина з мокрого тече.
Ввесь чувал залився.
Ну, а батько тут іще
Злісно напосівся:

— Я ж казав тобі давно:
Полетиш одразу, —
Ось пішов чувал на дно,
А все ти, заразо!

Отаку ж, казав поет,
Мав він "допомогу",
Що калікою ледь-ледь
Не пішов з дороги.

Написав. Тремтів, як лист.

Став і світ немилий.

Чує: кажуть — ухилист,

Зразу два ухили.

Кажуть: гне він не туди,

Проти керівництва.

Запобігти чим тоді?

Як оборониться?

Любий критику!

Даруй якимось жити в світі:

Керувати — ти керуй.

Та не слід же бити.